

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce v právní věci stěžovatelky **PhDr. H. P.**, za účasti **Policie ČR - Správy Severomoravského kraje**, se sídlem v Ostravě, ul. 30. dubna 24, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 5. 2007, č. j. 22 Ca 363/2005 – 36,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 5. 2007, č. j. 22 Ca 363/2005 – 36, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 30. 5. 2007, č. j. 22 Ca 363/2005 – 36 nepřiznal stěžovatelce osvobození od soudních poplatků v řízení o kasační stížnosti proti usnesení téhož soudu ze dne 15. 2. 2007, č. j. 22 Ca 363/2005 – 25, zamítl návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 14 dnů doručila soudu plnou moc pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, pokud ji udělila Mgr. Danielu Procházkovi. V odůvodnění krajský soud uvedl, že stěžovatelku vyzval k doložení jejích osobních a majetkových poměrů pro účely rozhodování o osvobození od soudních poplatků a pro rozhodování o ustanovení zástupce, tato výzva byla stěžovatelce doručena uložením na poště dne 26. 4. 2007 a stěžovatelka ve stanovené lhůtě ani později své majetkové poměry nijak nedoložila. Krajský soud proto v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 a § 35 odst. 8 s. ř. s. rozhodl o neosvobození od placení soudního poplatku a o neustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Ke skutečnosti, že krajskému soudu byla také doručena kasační stížnost podaná advokátem Mgr. Danielem Procházkou, který stěžovatelku zastupoval v řízení před krajským soudem, uvedl tento soud, že jeho usnesení ze dne 22. 11. 2005, č. j. 22 Ca 363/2005 - 10 o ustanovení tohoto advokáta nelze s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu vztáhnout též na řízení o kasační

stížnosti, a proto vyzval stěžovatelku k předložení plné moci, pokud zmocnila tohoto advokáta k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., ve které namítala, že jí nebyla doručena „výzva k doložení osobních a majetkových poměrů“. Stěžovatelka řádně přebírá nebo si vyzvedává poštu, zásilky neodmítá a nikdy se nestalo, že by nějakou soudní zásilku nepřevzala. Stěžovatelka mimo to zpochybnila doručování písemností soudem, neboť je-li v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem na základě pravomocného usnesení krajského soudu ze dne 22. 11. 2005, č. j. 22 Ca 363/2005 - 10, měl by soud doručovat tomuto zástupci a nikoli jí, což se týká údajné výzvy k doložení osobních a majetkových poměrů a také usnesení ze dne 30. 5. 2007, č. j. 22 Ca 363/2005 - 36. Stěžovatelka dále zdůraznila, že krajskému soudu v jiné věci vedené pod sp. zn. 22 Ca 139/2005 zaslala vyplněný formulář č. 060, takže údaje o osobních a majetkových poměrech stěžovatelky lze považovat za skutečnosti známé soudu z jeho činnosti podle ust. § 121 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. Restriktivní výklad ust. § 36 odst. 3 s. ř. s. považuje stěžovatelka za nepřijatelný a vede ve svém důsledku k porušení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Povinnost doložit soudu nedostatečné prostředky, pokud byla vůbec uložena, byla uložena v rozporu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. a takto uplatněná státní moc vedla k porušení práva domáhat se soudní ochrany ve smyslu čl. 36 Listiny. Stěžovatelka dále namítala formální nedostatek napadeného usnesení. Podle jejího názoru může soud návrhu na osvobození od placení soudního poplatku buď vyhovět (osvobození přiznat) nebo návrh odmítnout či zamítnout. Výrok „osvobození od soudních poplatků se nepřiznává“ není formálně správný. K výroku o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že tento návrh měl soud odmítnout podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. z důvodu překážky *res iudicata*, neboť pravomocným usnesením krajského soudu ze dne 22. 11. 2005, č. j. 22 Ca 363/2005 - 10, je v řízení o kasační stížnosti zastoupena Mgr. Danielem Procházkou. Existenci pravomocného rozhodnutí nelze přehlížet a argumentace, že k nějaké části výroku rozhodnutí se nebude přihlížet, je v právním státě zcela nepřijatelná, neboť je-li rozhodnutí v některé své části nezákonné, musí být zrušeno. Z výše uvedených důvodů stěžovatelka navrhla zrušení napadeného usnesení a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. v rozsahu a z důvodů, které uplatnila stěžovatelka v kasační stížnosti a přitom shledal vadu uvedenou v odst. 3 citovaného ustanovení, k níž musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Nejvyšší správní soud se neztotožňuje se závěrem krajského soudu, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě 14 dnů a ani později své majetkové poměry nijak nedoložila. V jiné věci vedené pod sp. zn. 22 Ca 139/2005 měl totiž krajský soud prokazatelně k dispozici stěžovatelkou vyplněné potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech doručené soudu dne 29. 5. 2007, přičemž v této věci rozhodla stejná předsedkyně senátu usnesením ze dne 30. 5. 2007, č. j. 22 Ca 139/2005 - 43, tedy téhož dne, jako ve věci posuzované. Krajský soud proto pochybil, když obsah tohoto potvrzení při svém rozhodování nijak nezohlednil. Jelikož nepředložení potvrzení bylo zároveň jediným důvodem pro rozhodnutí o nepřiznání osvobození od placení soudního poplatku a v návaznosti na to zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, je napadené usnesení nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Ze soudního spisu dále vyplynulo, že stěžovatelce byl krajským soudem usnesením ze dne 22. 11. 2005, č. j. 22 Ca 363/2005 - 10 ustanoven zástupcem Mgr. Daniel Procházka, a to pro řízení o žalobě včetně případného řízení o kasační stížnosti. Způsob, jakým krajský soud stěžovatelce ustanovil zástupce pro řízení o kasační stížnosti, je sice v rozporu s právním názorem vyjádřeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2007 č. j. 7 As 47/2006 - 89, to však nic nemění na tom, že usnesení, jímž byl zástupce pro řízení o kasační stížnosti ustanoven, nebylo zrušeno a krajský soud je jím vázán (§ 55 odst. 2 s. ř. s.), protože se nejedná o usnesení upravující vedení řízení (viz. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2003, č. j. 1 Azs 5/2003 - 46). Na této skutečnosti nemůže nic změnit ani návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Postup krajského soudu, který k existenci tohoto pravomocného usnesení nepřihlížel, byl proto nezákonný. V této souvislosti je nutno zdůraznit, že za dané situace je poukaz krajského soudu na právní názor, byť naprosto správný, vyslovený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2007, č. j. 7 As 47/2006 - 89, zcela nepřipadný, protože v dané věci Městský soud v Praze zamítl žádost stěžovatelky, kterou se domáhala ustanovení zástupce i pro případné řízení o kasační stížnosti a odvolávala se na praxi jiných soudů, konkrétně Krajského soudu v Ostravě.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že napadené usnesení krajského soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.), a proto je podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení, v němž je tento soud podle odst. 3 citovaného ustanovení vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. O věci bylo rozhodnuto bez jednání postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s., podle něhož o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, nezabýval se již námitkami, které uvedla stěžovatelka v kasační stížnosti, neboť takto by mohl postupovat pouze v případě, že napadené rozhodnutí by bylo přezkoumatelné.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu